

Beskatning, at gøre opmærksom paa, at de mange berettigede Indvendinger, der kunne fremføres mod den indirekte Beskatning og mod Forbrugsskatter paa mange Omraader, synes mig ikke at kunne fremføres med den samme Vægt overfor den Art af indirekte Beskatning, som vi her staa overfor og skulle vedtage nu ved tredje Behandling af disse Lovforslag. Disse berettigede Indvendinger, som kunne rejses og almindeligvis rejses mod den indirekte Beskatning eller Forbrugsbeskatningen, ere for det første den, at man derigennem søger at fordyre Varer, som ere Genstand for et ret almindeligt Forbrug, og som endogsaa i den Grad kunne siges at være gaaede ind i Befolkningens Forbrug, at man paa Forhaand kan regne med den Sandsynlighed, at Befolkningen vedblivende vil se sig omtrent nødsaget til at bruge disse Artikler, selv om Prisen sættes noget op. For det andet rejses der jo den berettigede Indvending mod Forbrugsskatter, at de ofte paalægges Artikler, der i den almindelige Bevidsthed staa som Nødvendighedsartikler, og endelig kommer den Indvending, som i øvrigt er stærkt beslægtet med de foregaaende, at den almindelige Forsørgers Udgifter vokse gennem den indirekte Beskatning i samme Forhold som Antallet af de Personer vokser, overfor hvem den paagældende Familieforsørger har Forsørgelsespligt. Det forekommer mig, at disse Indvendinger ikke med den Vægt kunne fremføres overfor de indirekte Beskatningsforslag, som vi nu staa ved tredje Behandling af. Jeg tror for det første ikke, at man kan gøre den Betragtning gældende, i alt Fald ikke med Rette, at vi her staa overfor Artikler, der ere Genstand for et almindeligt Forbrug, det vil sige Genstand for Forbrug af saa godt som hele Befolkningen, naar Talen bliver om Befolkningens Forbrug af spirituøse Drikke og for Resten ogsaa af Cigaretter — men dem lægger jeg mindre Vægt paa i denne Forbindelse. Naar Talen bliver om saadanne Forbrug, og naar Talen bliver om, hvor store Dele af Befolkningen der virkelig maa siges at bruge disse Artikler, saa tror jeg, at man i Sandhedens Interesse maa sige, at det i Virkeligheden kun bliver en mindre Del af Befolkningen, der bruger disse Artikler. Den Del af Befolkningen, der ikke bruger Spiritus, er i Virkeligheden langt over Halvdelen. De, der ikke bruge Spiritus, ere for det første Børnene, og man kan vel ogsaa nok sige den alleryngste Ungdom, dernæst saa godt som alle Kvinder, som jo ere i Majoritet i den

danske Befolkning, ligesom vistnok for Resten ogsaa i andre Nationers Befolkning, og endelig kommer hertil mange voksne Mandspersoner i Kraft af Afholdsbevægelsen og, jeg maa tilføje, en stigende og voksende Forstaaelse i Befolkningen af Ernæringsfysiologien, og hvad dermed staa i Forbindelse, og tillige de mange voksne Mandspersoner, der maaske uden at staa i nogen Afholdsorganisation ere komne ind paa den meget fornuftige Betragtning, at Spiritus ingenlunde henhører til Nødvendighedsartikler, men endogsaa maa anses for at være et yderst tvivlsomt Nydelsesmiddel. Hvis man fradrager de Dele af Befolkningen, der ikke bruge spirituøse Drikke, bliver det langt over Halvdelen, og jeg mener da, at her fremtræder den første Forskel mellem den Artikel, som kaldes Spiritus, og saa mange andre af de Forbrugsartikler, der ere Genstand for en ret stor Beskatning gennem vor Toldlov. Dernæst kommer saa et andet, nemlig Nødvendigheden. Herom vil jeg ogsaa straks udtale, at ikke alene de Mennesker, der have studeret den medicinske Videnskab og Ernæringsspørgsmaal, og hvad dermed staa i Forbindelse, ganske sikkert have den Opfattelse, at Spiritus er ingen Nødvendighedsartikel, men jeg vil endogsaa være tilbøjelig til at antage, at mange flere end disse have den selv samme Opfattelse, at man ikke med Rette kan paa staa, at der her er Tale om en Nødvendighedsartikel. Og endelig nævner jeg til sidst i denne Forbindelse Spørgsmaalet om den Tilvækst i Forbruget af en Artikel i en Familie, som kommer ved, at Familiens Medlemsantal forøges. Her tror jeg ogsaa, at naar man ser ædrueligt og nøgternt paa Sagen — og det bør man ogsaa gøre, naar der er Tale om en Brændevinsskat — maa man indrømme, at her kan man ikke sige som om mange af de Nødvendighedsartikler, der ere Genstand for Beskatning paa vor Toldlov, at en Familieforsørgers Udgifter i Kraft af den indirekte Beskatning forøges, naar Familien i Ny og Næ bliver forøget med et Medlem, idet netop de nye tilkomne Medlemmer af Familien ikke henhøre til den Aldersklasse, som benytter Spiritus. Man kan omtrent sige, at enten en Familie bestaar af en enlig voksen Mandsperson eller af Mand og Hustru eller af Mand og Hustru og 5—6 umyndige Børn, vil Familiens Spiritusforbrug være saa godt som det samme, og jeg tror, at der i en Familie uanset dens Størrelse næsten aldrig vil være mere end et Medlem, nemlig Familiens Over-